

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Antonína Koukala a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce Ing. M. M.**, zastoupeného JUDr. Aloisem Deutchem, advokátem, se sídlem Brno, Smetanova 17, proti **žalovanému Ministerstvu obrany, sekce personální, se sídlem Praha 6, nám. Svobody 471**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2002, č. j. 421/3-88/2/2002-7542, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 6. 2003, č. j. 34 Ca 81/2002-18,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. 6. 2003, č. j. 34 Ca 81/2002 - 18 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku nevyhověl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Vojenského úřadu sociálního zabezpečení ze dne 4. 4. 2002, o úpravě starobního důchodu. Žalovaný oprávněnému prostředku (nyní žaloba – viz odůvodnění napadeného rozsudku) navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, neboť podle jeho přesvědčení byl nárok na dávku (tj. zvýšení starobního důchodu za odbojovou činnost ve výši 200 Kč měsíčně) i nepřiznání nároku na její výplatu pro dosažení maximální výměry tohoto důchodu, nesprávně právně posouzen a též nebyla odpovídajícím způsobem zohledněna doba odbojové činnosti od 1. 5. 1944 do 5. 5. 1945.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 23. 6. 2003, č. j. 34 Ca 81/2002 – 18 zamítl žalobu a rozhodl, že se účastníkům nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění rozsudku poukázal na to, že žalobci bylo přiznáno zvýšení starobního důchodu za odbojovou činnost ve výši 200 Kč měsíčně, protože však mu nárok na důchod vznikl dne 5. 12. 1982, starobní důchod byl přiznán dne 1. 10. 1988 a ke dni 1. 4. 1991 žalobce dosáhl

maximální výměry tohoto důchodu ve výši 3800 Kč. Přiznání uvedené částky, jak správně uvedl žalovaný, nemá vliv na výši důchodu žalobce. Podle ustanovení § 68 zák. č. 155/1995 Sb. za použití ustanovení § 63 odst. 3, § 64 odst. 1 a § 95 zákona č. 100/1988 Sb. žalobci sice zvýšení důchodu náleží, ovšem výplatu nelze realizovat, neboť výplata je omezena maximální hranicí důchodu 3800 Kč měsíčně, tuto pak žalobce dosáhl již 1. 4. 1991. Pokud jde o zohlednění doby od 1. 5. 1944 do 5. 5. 1945 za 1 rok a 5 dnů odbojové činnosti, zápočet této doby dle § 16 zákona č. 255/1946 Sb. nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a nemůže se pro dosažení maximální hranice důchodu v žádném případě projevit ve výši starobního důchodu žalobce.

V kasační stížnosti žalobce namítl, že Krajský soud v Brně nesprávně posoudil právní otázku týkající se výplaty přiznané částky zvýšení důchodu pro odbojovou činnost, neboť přechodné ustanovení § 94 zákona č. 155/1995 Sb. se nezmiňuje o maximální výši důchodu a ustanovení § 68 tohoto zákona zachovává nárok na zvýšení důchodu pro odbojovou činnost i po 31. 12. 1995. Dále žalobce namítá, že skutková podstata, z níž vycházel správní orgán nemá oporu ve spisech, neboť se správní orgán nezabýval zohledněním doby odbojové činnosti od 1. 5. 1944 do 5. 5. 1945 doložené osvědčením podle zákona č. 255/1946 Sb.

Kasační stížnost žalobce je zčásti důvodná.

Pokud jde o namítané nesprávné posouzení právní otázky, krajským soudem, tj. kasační důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nejvyšší správní soud plně odkazuje na vyčerpávající odůvodnění napadeného rozsudku, neboť krajský soud podrobně a dostatečně odůvodnil svůj právní názor, se kterým se kasační soud ztotožňuje a dodává, že není rozhodující, kdy bylo o zvýšení starobního důchodu pro odbojovou činnost požádáno, resp. kdy bylo toto zvýšení přiznáno, vždy je v těchto případech třeba aplikovat právní předpisy účinné v době vzniku nároku, jak vyplývá i z ustanovení § 68 zákona č. 155/1995 Sb., kde se stanoví, že se nároky vzniklé do 31. 12. 1995 posuzují podle dosavadních předpisů, tj. předpisů účinných do 31. 12. 1995 (s výjimkami, které na danou věc nedopadají). Tímto je zajištěna jednotnost rozhodování o stejných nárocích, které vznikly ve stejné době, byť byly uplatněny, resp. přiznány, v době odlišné. Krajský soud pak správně dovedl, že přechodné ustanovení uvedené v ustanovení § 94 zákona č. 155/1995 Sb. se na danou věc nevztahuje, protože se týká nároků účastníků odboje, kterým budou důchody přiznány po 31. 12. 1995.

Žalobce dále namítal, že se žalovaný nezabýval odpovídajícím zohledněním doby jím doložené odbojové činnosti, žalovaný mu sice přiznal zvýšení důchodu ve výši 200 Kč měsíčně, žalobce má však právo na zvýhodněný zápočet doby odbojové činnosti podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/1946 Sb., takže nepřiznání zvýhodněného zápočtu dob odbojové činnosti doby pojištění, je v rozporu s osvědčením vydaným žalobci podle tohoto zákona, proto došlo k naplnění důvodu kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Tento důvod kasační stížnosti namítá žalobce úspěšně, neboť tuto vadu vytýkal již v žalobě (opravném prostředku), krajský soud však napadené rozhodnutí nezrušil, spokojil se pouze konstatováním, že „požadavek na zhodnocení doby pojištění za odbojovou činnost od 1. 5. 1944 do 5. 5. 1945 podle ustanovení § 16 zákona č. 255/1995 Sb. nemá vliv na zákonnost rozhodnutí a nemůže se v žádném případě projevit ve výši starobního důchodu žalobce“. I když je třeba přisvědčit krajskému soudu, že nový zápočet doby pojištění se nemůže projevit ve výši starobního důchodu žalobce, nelze z toho důvodu rezignovat na stanovení zákona odpovídající výši dávky a zápočtu dob pojištění. Z osvědčení podle zákona č. 255/1946 Sb. pak bez dalšího nelze usuzovat na výši dávky ani na zápočet dob

pojištění, správní orgány však v napadeném rozhodnutí ani v rozhodnutí prvostupňovém neprovedly výpočet dávky, dobou pojištění, jak shora uvedeno se nezabývaly.

Protože jak vyplývá ze shora uvedeného, je kasační stížnost žalobce částečně důvodná, Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. kasační stížností napadený rozsudek zrušil a vrátil věc Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne Krajský soud v Brně ve svém novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 první věta s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. března 2004

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu